

gøre opmærksom paa, at vi her ere inde paa Fortsættelsen af en Vej, som ikke er heldig. I alt Fald tror jeg, at man vil indrømme, at vi i de senere Aar og ogsaa i indværende Samling ere i Færd med at udvikle vort Embedsvæsen ved Oprettelsen af en saadan Mængde Embeder, at det er et Spørgsmaal, om vi ikke ville blive fattige paa Grund af vore mange Embeder, om vi ikke blive det af andre Grunde. Naar der ikke er særegne Grunde for her at oprette et Embede, skal man ikke gøre det, saa meget mindre som vi maaste om ikke mange Aar kunne blive fri for Spørgsmaalet ved en hel Omordning af vort Retsvæsen. At det ærede Medlem fra Esbjerg maaste vil have ondt ved at stemme imod Lovforslaget, kan jeg godt forstaa, og jeg venter heller ikke hans Tilslutning i dette Øjeblik til, hvad jeg anbefalede, naaget jeg efter hans Udtalelse foreleden maa antage, at den Vej, jeg har antydet vil være den fornuftigste.

Blihm: De Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem, som nu talte, falde jo fuldstændig sammen med min Motivering af mine Endringsforslag ved anden Behandling, og for saa vidt kunde jeg ønske, at de vare komne noget tidligere, og at en større Del af Tingets Medlemmer kunde have fulgt det ærede Medlem. Jeg tror, at det vilde have stor Betydning og Interesse for den Befolkning, som dette Lovforslag angaar, hvis der var kommet Tilslutning til den af mig under anden Behandling fremsatte Anskuelse, men som Sagen nu foreligger, maa jeg selvfølgelig opfordre Tinget til at stemme for Lovforslagets Vedtagelse, efter som der ikke er Udset til, at et tilstrækkeligt Flertal i Tinget vil slutte sig til Udtalelserne af det ærede Medlem. Da jeg under anden Behandling bad om at stemme for mit Endringsforslag, forudsatte jeg en Udsættelse af Sagen, indtil en fornyet Overvejelse havde fundet Sted fra Ministerens Side og en Slags Afstemning fra Befolkningens Side. Jeg haabede, at Følgen deraf vilde blive, at der kom en Ordning, som vilde være mere hensigtsmæssig og bedre vilde svare til Befolkningens Ønsker. Idet jeg nu anbefaler at stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse, maa jeg bemærke, at det jo dog er en uendelig Ting, at her, hvor det faktisk ikke er den mindste Grund til i Øjeblikket at oprette et nyt Embede, vedtager hele Tinget, saa vel Højre som Oppositionen, at man skal gaa til et saadant Skridt — den næste Sag paa Dagsordenen gælder jo ogsaa Oprettelsen af ny Embeder. Det samme Ting, som nu i en Række af Aar har læm-

pet imod det nuværende Ministeriums tiltagende Tilhøjelighed til at skabe Embedsmænd og høje Embedslønninger, er nu kommet saa vidt, at vi hvert Øjeblik i Aar gaa videre og videre i den Retning. Jeg hævder, at de to Jurisdiktioner, som der her er Tale om, ikke have og ikke have Udset til at faa flere Indbyggere, end de have haft i de sidste Aar med Undtagelse af den Tilvækst, som en fremvoksende By altid vil have, og at der ikke er Udset til, at der vil komme til at foreligge flere Sager af Betydning for Retsbetjentene i Jurisdiktionerne, end de have haft, fordi en opvoksende By, idet mange Arbejdere drages dertil, maa give Retsbetjentene mere at bestille, end en By, der har ordnet sine Forhold. Derfor kan jeg ikke se Nødvendigheden af at gaa til et saadant Skridt, særlig over for det Faktum, som den ærede sidste Tale fremhævede, at der i en nogenledes nær Fremtid maa antages at komme en anden Ordning af disse Forhold. Som jeg udtalte ved forrige Behandling, maa vi, naar vi ville gaa til det Skridt at skabe et nyt Embede uden synderlig Grund, hellere tage hele Ribe Amt under Behandling, saa at man, som jeg havde foreslået, af de 3 Jurisdiktioner skaber 4 Embeder, hvorved en større Befolkning vil faa Nytte af, at der kommer flere Jurisdiktioner, for saa vidt dette er til Nytte, end af 2 Jurisdiktioner at skabe 3. Naar den ærede Ordfører nylig antydede, at hvis Sagen ikke bliver gennemført, vil Følgen være, at Fensø bliver lagt ind under Stads Herred og mister sin særlige Jurisdiktion, ved jeg ikke, om det skal opfattes som en Trussel mod mig eller imod Befolkningen derovre. I alt Fald er det ganske sikkert, at det vil være mod Befolkningens Interesser. Ved den Ordning, som man her har vedtaget, at man tager 4 Sogne, som tidligere have hørt til Stads Herred, og lægger dem ind under Jurisdiktionen i Varde, gaar man efter min Opfattelse ogsaa mod Befolkningens Interesse, saa at det er fuldstændig konsekvent, at Flertallet mener, at hvis det ikke faar sin Vilje, hvis man ikke vil have det, som det vil, bliver det Befolkningens Sag, hvorledes den vil klare sig, navnlig Befolkningen paa Landet; den tages der ikke Hensyn til, man tager ikke Hensyn til, at den anser det for heldigt, at Jurisdiktioner bliver i Varde. Jeg tillader mig altsaa at anbefale det høje Ting at stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse.

Ordføreren (Bertelsen [Hjørring Amts 5te Valgkrets]): Det lader jo til, at vi nu skulde have den hele Forhandling op paa